

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0816
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0171/A

Verzoekende partij	de heer Hecer TEKIN
	vertegenwoordigd door advocaat Bülent DEMIR met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 95
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 november 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 24 mei 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het verbouwen van een gelijkvloerse garage tot een horecazaak op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Boekenborglei 50, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummer 703P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 maart 2018.

Advocaat Bülent DEMIR voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

De kamervoorzitter verzoekt de raadsman van de verzoekende partij standpunt in te nemen met betrekking tot de vraag of haar verzoekschrift een ontvankelijk middel bevat.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 28 januari 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het verbouwen van een gelijkvloerse garage tot een horecazaak” op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Boekenborglei 50.

De verzoekende partij beoogt een functiewijziging van een bestaande, inpandige garage naar een “pitabar”. De garagepoort wordt omgevormd naar een raampartij met inkomdeur en er wordt voorzien in gevelreclame. De bestaande verharde voortuinstrook zou dienst doen als parkeergelegenheid.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 februari 2016 tot en met 18 maart 2016, worden er 105 bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 24 mei 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij op grond van onder meer de volgende motieven:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich niet aan bij het verslag van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 19 mei 2016 en acht de gevraagde werken niet vatbaar voor vergunning op grond van de argumenten die naar voor gebracht werden in het openbaar onderzoek en het ongunstig advies van de gemeentelijke verkeerscommissie. Het college behandelt de bezwaarschriften als volgt:

Er werden 105 bezwaarschriften ingediend. De bezwaarschriften kunnen als volgt worden samengevat:

- 4. een pitabar is niet functioneel inpasbaar in de omgeving aangezien het hier om een residentiële buurt gaat*
- 5. visuele pollutie door lichtgevende reclame, daarenboven is dit tegenstrijdig met het feit dat men enkel leveringen zou willen doen en geen klanten ter plaatse ontvangt*
- 6. hinderaspecten, zoals lawaaihinder met verstoring van nachtrust tot gevolg, parkeer- en mobiliteitshinder, visuele pollutie, geurhinder en veiligheidsrisico's door aan- en afrijden van wagens*
- 7. mobiliteitsaspect kan niet beoordeeld worden aangezien de aanvraag tegenstrijdige informatie bevat*
- 8. de pitabar is niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en leidt tot een waardevermindering voor de panden van de omliggende eigenaars*
- 9. pitabar niet verenigbaar met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen*
- 10. de zaak lijkt economisch niet rendabel*
- 11. schending burgerlijk wetboek (keukenraam komt uit op achtertuin burenen)*

12. werken reeds gestart voor verkrijgen vergunning en stemmen niet overeen met de vergunning
13. geluidshinder voor links aanpalende woning door ontbreken van geluidsisolatie waardoor lucht- en contactgeluiden zonder beperking overgedragen worden en de woonkwaliteit in de betreffende woning drastisch beïnvloed wordt

Behandeling van de bezwaarschriften

1/5. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het bezwaar en acht de werken niet inpasbaar in de residentiële omgeving. De gebouwen in de nabije omgeving zijn louter eengezinswoningen en meergezinswoningen. Er komen geen andere functies voor waardoor het inbrengen van een horecazaak in deze omgeving niet wenselijk is.

2. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het bezwaar. Het plaatsen van een dergelijk grote hoeveelheid reclame in een wijk die tot hertoe volledige vrij gebleven is van gevelreclame is niet wenselijk.

4. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich bij het bezwaar. Door de inrichting kan er een grote impact verwacht worden op de mobiliteit en de parkeerdruk in de omgeving. Tevens kan er door de uitbating die voornamelijk gericht is op het leveren en afhalen van etenswaren hinder ontstaan door het stationair laten draaien van voertuigen met geluidsoverlast en mogelijke geurhinder tot gevolg.

15. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het bezwaar. Het dossier is niet duidelijk wat betreft het doelpubliek. Men geeft in een schrijven duidelijk aan dat er louter leveringen plaats zouden vinden en er geen afhaalrestaurant ingericht wordt maar men voorziet daarnaast wel een wachtruimte in de zaak en een grote hoeveelheid publiciteit om de zaak kenbaar te maken. Hieruit kan duidelijk afgeleid worden dat het naast het leveren ook de bedoeling is dat mensen ter plaatse eten kunnen komen afhalen. Het lijkt ook onlogisch om dergelijke afhaalsituaties volledig uit te sluiten of te verbieden aangezien eten leveren aan mensen uit de onmiddellijke omgeving vaak onlogisch is en er door de publiciteit ook toevallige passanten kunnen stoppen om eten uit te halen. Hierdoor is het onmogelijk een beoordeling te maken van de te verwachten mobiliteitsimpact. De aanvraag moet eenduidig opgesteld worden en er dient een parkeernota toegevoegd worden waaruit de aantal te verwachten mobiliteitsbewegingen duidelijk opgemaakt kunnen worden.

6. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het bezwaar. Het is niet wenselijk om in deze residentiële omgeving horecazaken op te richten. Indien deze vergunning verleend wordt, wordt het onmogelijk om dergelijke ontwikkelingen in de omgeving te verbieden. De vergunning heeft bijgevolg een zekere precedentswaarde die niet wenselijk is.

7. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich niet aan bij het bezwaar. Alhoewel men de argumentatie kan volgen, is het feit of de zaak al dan niet economisch rendabel kan zijn in de omgeving geen stedenbouwkundige materie waardoor deze niet mee in overweging genomen kan worden bij het behandelen van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Het kan niet uitgesloten worden dat het louter leveren van etenswaren in de ruime omgeving voldoende is om de zaak levensvatbaar te houden. Tevens wordt een stedenbouwkundige vergunning steeds verleend voor een onbepaalde termijn waardoor het ook niet uitgesloten kan worden dat nieuwe bewoners uit de omgeving wel gebruik kunnen maken van de diensten van de horecazaak.

8. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich niet aan bij het bezwaar. Uit de plannen gevoegd bij de vergunningsaanvraag kan niet opgemaakt worden dat er een raamopening zou zijn of gemaakt zou worden ter hoogte van de perceelsgrens met het achterliggende perceel. Indien dergelijke opening toch aanwezig zou zijn, vormt deze

vermoedelijk een schending van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende "lichten en zichten". Hierin staat namelijk vermeld dat men geen rechtstreekse uitzichten of uitzicht gevende vensters, noch balkons of andere soortgelijke vooruitspringende constructies mag hebben tenzij er een afstand van 1,90 m is tussen het rechtstreekse uitzicht en de perceelsgrens. Geschillen om dergelijke constructies zijn een bevoegdheid van de vrederechter.

9. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich niet aan bij het bezwaar. Indien er een stedenbouwkundige vergunning verleend zou worden, zullen de plannen een integraal deel uitmaken van deze beslissing. Wanneer de werken niet conform deze plannen uitgevoerd werden, betreft dit principieel een stedenbouwkundig misdrijf dat alsnog geregulariseerd of aangepast moet worden.

10. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het bezwaar. Bij het oprichten van een horecazaak in een aaneengesloten bebouwing is er steeds hinder te verwachten naar de aanpalende woningen. De aanvrager en uitbater moet zich als een goede huisvader gedragen en zowel bij het inrichten van de zaak als het uitbaten ervan voldoende maatregelen treffen om deze hinder tot een absolute minimum te herleiden. Uit het dossier kan niet afgeleid worden dat er door de aanvrager maatregelen genomen zouden worden om de hinder voor de aanpalende eigenaars te beperken waardoor er op termijn problemen te verwachten zijn die door zorgvuldige uitvoering vermeden kunnen worden.

Tijdens de procedure werd er eveneens advies ingewonnen bij de gemeentelijke verkeerscommissie. Ook deze adviseerde de vergunningsaanvraag ongunstig op grond van volgende motivatie: "Het is een woonstraat met eengezinswoningen, meestal zonder garage, en een hoge parkeerdruk. Er zal niet vermeden kunnen worden dat de klanten zelf met hun auto komen uithalen. Dit zal overlast veroorzaken: nog meer parkeerdruk, geluid- en geurhinder en extra verkeer."

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij dit advies en acht de gevraagde werken bijgevolg niet vatbaar voor vergunning.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 21 juni 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 september 2016 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 6 september 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 september 2016 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan, maar niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de

bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De functiewijziging van de bestaande woonfunctie (in pandige garage bij een eengezinswoning) naar een restaurant (afhaalrestaurant, pitabar) op zich is overeenkomstig het 'Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen' is vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning:

...

De pitabar (functie 'restaurant') van de aanvraag voldoet aan alle vereisten, zodat voor de beoogde functiewijziging op zich geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Dat de functiewijziging op zich is vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning, hoeft niet te betekenen dat er bij de beoordeling van deze aanvraag geen rekening moet gehouden worden met de impact van de pitabar om de (onmiddellijke omgeving).

De aanvraag voorziet immers ook een aantal vergunningsplichtige handelingen en werkzaamheden, die kaderen in de functiewijziging van een bestaande garage bij een eengezinswoning naar een horecazaak, meer bepaald een nog te realiseren pitabar. Het gaat om:

- het omvormen van de garagepoort naar een raampartij (etalageraam + schuifdeur);*
- het plaatsen van gevelreclame open rond het etalageraam;*
- het behouden (regulariseren) van de verharde voortuinstrook.*

Uit het aanvraagdossier en het beroepschrift blijkt dat er geen klanten in de zaak komen eten, maar dat de eetgelegenheid wel zal dienst doen als lever- en afhaalpunt. Enerzijds zal de zaak eigen wagens hebben om aan huis te leveren. Anderzijds kunnen klanten in de zaak zelf komen bestellen of hun bestelling komen afhalen. Dit verklaart waarom de ter beoordeling voorgelegde plannen niet alleen een keuken, maar ook een wachtruimte en een toeg voorzien.

Eerst en vooral moet worden geoordeeld dat een lever- en afhaalpunt het rustige, residentiële karakter van de Boekenborgelei in het gedrang brengt. Bovenop de eigen wagens, om de leveringen te bezorgen, zullen ook de klanten bestellingen uithalen met hun wagen. De bijkomende verkeersbewegingen als gevolg van het leveren en afhalen zijn niet verzoenbaar 'met een rustige woonstraat, die voornamelijk enkel residentieel bestemmingsverkeer aantrekt. In de Boekenborgelei worden geen overige handelsfuncties waargenomen.

Ten tweede moet worden geoordeeld dat de oprit niet volstaat om de parkeerbehoefte van de eetgelegenheid grotendeels op het eigen terrein op te vangen. Hoewel de functiewijziging niet onder het toepassingsgebied van de parkeernormen van de gemeentelijke parkeerverordening valt, bepaalt artikel 3 van deze verordening dat, bij werken die niet onder het toepassingsgebied van de verordening vallen, het opleggen van het aantal parkings behoort tot de vrije appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Het wordt hierbij als een struikelblok beschouwt dat de verharde oprit (5m diep en 5,41m breed) slechts ruimte biedt om 2 autovoertuigen te parkeren. Dit is onvoldoende omdat zowel de eigen wagens als de wagens van klanten

gebruik zullen moeten maken van deze "voorzien parkeerplaatsen". Als gevolg zal de parkeerbehoefte van de eetgelegenheden grotendeels worden afgewenteld op het openbaar domein, wat onaanvaardbaar is. Zoals ook de gemeentelijke verkeerscommissie in haar ongunstig advies van 3 maart 2016 stelt, is dit deel van de Boekenborglei een woonstraat met eengezinswoningen, die reeds een hoge parkeerdruk kent. Een meerderheid van de woningen heeft geen parkeergelegenheid op het eigen terrein.

Ten derde moet worden geoordeeld dat de gemeentelijke parkeerverordening niet toestaat om de voortuinstrook volledig te verharderen. Artikel 7 van het hoofdstuk 3 'voortuinparkeren' bepaalt dat de voorschriften met betrekking tot voortuinparkeren van toepassing zijn op de Boekenborglei:

...

De aanvraag is niet in overeenstemming met artikel 8, dat de volgende voorschriften vastlegt:

"Artikel 8: Inrichting

- Een verharding in functie van de toegang tot garage(poort) is toegelaten. Voortuinparkeren kan enkel toegelaten worden indien de voortuinparking voldoet aan alle volgende voorwaarden:
- De voortuin moet minstens 4 meter diep zijn.
- Het geparkeerde, voertuig moet volledig geparkeerd worden op privaat domein en mag het openbaar domein niet innemen.
- Een volledige verharding van de voortuin is verboden. De verharding van de voortuinparking, met inbegrip van de verharding naar de voordeur, mag maximum 2/3 van de perceelsbreedte in beslag nemen met een maximale breedte van 3 meter. De resterende breedte moet worden aangelegd in groen in volle grond, teneinde een goede integratie in het straatbeeld te realiseren.
- De voortuinparking moet aangelegd worden in waterdoorlatende materialen, tenzij het hemelwater door contact met de verharde oppervlakte dermate vervuild wordt, dat het als afvalwater dient beschouwd te worden. Op de plannen dient aangegeven te worden welke verharde oppervlakken onder voormelde uitzondering valt.
- Per hoofdgebouw mag er maximum 1 voortuinparking zijn.
- De voortuinparking moet bij voorkeur met het aanpalende perceel gekoppeld te worden. Indien 'niet wordt gekoppeld dient dit duidelijk gemotiveerd te worden."

De voortuinstrook is over de volledige oppervlakte (5m diep en 5,41m breed) verhard, wat strijdig is met de verordening. Er mag overeenkomstig de stedenbouwkundige voorschriften inzake 'voortuinparkeren' maximum 1 voortuinparking zijn van maximum 3 breed (met inbegrip van de verharding naar de voordeur en inkom van de horecazaak). Deze parking moet gekoppeld worden met het rechts aanpalende perceel (woning nr. 48). De voortuinparking moet aangelegd worden in waterdoorlatende materialen. De resterende breedte moet worden aangelegd in groen in volle grond.

Deze stedenbouwkundige voorschriften geven aan dat het niet de bedoeling is om handelszaken, die vanwege hun parkeerbehoefte nood hebben aan meerdere parkeerplaatsen, onder te brengen in de Boekenborglei.

Ten vierde moet worden geoordeeld dat de voorgestelde hoeveelheid reclame niet verzoenbaar is met het straatbeeld van de Boekenborglei, waar er geen andere

handelszaken zijn en waar een dergelijke hoeveelheid voorgevelreclame niet wordt waargenomen.

De zone links onderaan van het etalageraam zal worden ingevuld met publiciteit in functie van de horecazaak. Bijkomend wenst de aanvrager 3-reclamepanelen te bevestigen. Links en rechts van het etalageraam wordt telkens een reclamepaneel voorzien over de volledige breedte van de resterende voorgevel en over de volledige hoogte van het etalageraam. Het linkse paneel is 56cm breed en 2,32m hoog. Het rechtse paneel is 38cm breed en 2,32m hoog. Boven het etalageraam wordt een paneel (naambord) voorzien, dat 2,82m breed is en 89cm hoog.

Bovendien volstaat 1 uithangbord boven het etalageraam om de horecazaak op de locatie van de aanvraag kenbaar te maken. De reclamepanelen en de raampubliciteit samen overstijgen het loutere doel om de economische verrichtingen kenbaar te maken en dienen om zoveel mogelijk afhaalklanten naar de eetgelegenheid te lokken.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de luifelconstructie ter hoogte van de voordeur niet in aanmerking komt voor een vergunning. Het etalageraam en het uithangbord zullen het zwaartepunt van de gelijkvloerse voorgevel vormen. Een bijkomende luifelconstructie is visueel-vormelijk niet wenselijk.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijk wat betreft de bevoegdheid van de Raad

De verzoekende partij verzoekt om, na vernietiging van de bestreden beslissing, het college van burgemeester en schepenen en de verwerende partij *“te bevelen om binnen de dertig dagen na de betekening van het vernietigingsarrest over te gaan tot het nemen van een besluit houdende de toekenning van een vergunning tot het verbouwen van een gelijkvloerse garage tot een horecazaak met betrekking tot het gebouw gelegen 2900 Schoten, Boekenborglei 50, en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nr. 703p, en dit volgens de ingediende plannen”*.

De Raad is enkel bevoegd om een bestreden beslissing gedeeltelijk of geheel te vernietigen en kan daarbij, op grond van artikel 37 DBRC-decreet, de verwerende partij desgevallend bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, met inbegrip van het opleggen van bepaalde voorwaarden bepaald in voormeld artikel 37. De Raad is echter niet bevoegd om de verwerende partij, laat staan het college van burgemeester en schepenen, die enkel bevoegd is om te oordelen in eerste administratieve aanleg, te bevelen een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

C. Schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

1.

Artikel 15, 4° van het Procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift een uiteenzetting moet bevatten van de feiten en de ingeroepen middelen.

Een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden.

2.

Onder de titel “De middelen van verzoeker” voert de verzoekende partij een betoog dat echter niet onderverdeeld is in middelen. In het betoog worden op ongestructureerde wijze opmerkingen gemaakt en feitelijke kritieken geleverd na het citeren van bepaalde passussen in de bestreden beslissing.

Zo stelt de verzoekende partij dat het “opmerkelijk is” dat de bestreden beslissing concludeert tot het niet verlenen van de vergunning, hoewel er toch duidelijk vermeld wordt dat de verzoekende partij aan (bijna) alle voorwaarden voldoet. Ze beweert verder dat er andere “etablisementen” in de buurt zijn, betwist dat het aangevraagde een parkeerprobleem zal veroorzaken, maakt gewag van drogredenen in de mate dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het aangevraagde niet voldoet aan de gemeentelijke parkeerverordening, stelt dat ze discrete publiciteit zal voeren en geen lichtreclame zal maken, houdt voor dat het aangevraagde wel inpasbaar is in de buurt, stelt dat er geen lawaaihinder zal zijn aangezien de zaak vooral leveringen zal doen, dat er ook geen geurhinder zal zijn, ze stelt dat de bestreden beslissing niet gemotiveerd is waar sprake is van beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, dat niet gemotiveerd wordt waarom de zaak niet economisch rendabel zou zijn, dat er geen enkel zicht is de achtertuin van de burens vanuit het keukenraam en dat er voor de linkerbuur geen sprake zal zijn van geluidshinder.

De verzoekende partij citeert vervolgens integraal het gunstig verslag van de gemeentelijke en provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en stelt dat zij bereid is om de gevraagde aanpassingen door te voeren, vraagt dat minstens een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning zou worden toegekend en stelt dat zij reeds grote financiële investeringen heeft gedaan en dat het niet bekomen van een vergunning haar in financiële moeilijkheden zal brengen.

3.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het aangevraagde weigert op grond van verschillende motieven, met name:

- (1) het aangevraagde is niet inpasbaar in een rustige residentiële omgeving (bijkomende verkeersbewegingen, nieuwe handelsfunctie);
- (2) de oprit volstaat niet om de parkeerbehoefte grotendeels op eigen terrein op te vangen;
- (3) de gemeentelijke parkeerverordening staat niet toe om de voortuinstrook volledig te verharderen;
- (4) de voorgestelde hoeveelheid reclame is niet verzoenbaar met het straatbeeld;
- (5) de luifelconstructie is visueel-vormelijk niet wenselijk.

Nog daargelaten de vraag of het betoog van de verzoekende partij een ontvankelijk middel bevat met betrekking tot de motieven (1), (2), (4) en (5), moet in elk geval vastgesteld worden dat de verzoekende partij geen ontvankelijk middel aanvoert tegen het motief in de bestreden beslissing

dat het aangevraagde niet in overeenstemming is met artikel 8 van de gemeentelijke parkeerverordening.

Artikel 8 van de gemeentelijke parkeerverordening is een stedenbouwkundig voorschrift met verordenende kracht. Een vergunning dient overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) VCRO worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken. De vaststelling dat een aanvraag strijdig is met stedenbouwkundige voorschriften volstaat derhalve om een vergunning te weigeren.

Omtrent de vaststelling door de verwerende partij dat het aangevraagde strijdig is met artikel 8 van de gemeentelijke parkeerverordening, stelt de verzoekende partij enkel:

“Ook dit argument mist elke grondslag, aangezien geen van de gebouwen in de boekenborglei voldoet aan deze voorschriften, zoals blijkt uit foto’s van de straat, genomen met Google Streetview.”

De verzoekende partij voert daarmee geen middel aan tegen het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat steunt op een strijdigheid met de gemeentelijke parkeerverordening. De verzoekende partij voert niet aan dat de verwerende partij een rechtsregel of beginsel heeft geschonden, laat staan dat de wijze waarop een rechtsregel of beginsel zou zijn geschonden wordt uiteengezet.

Zoals reeds vastgesteld, volstaat de vaststelling dat een aanvraag strijdig is met een stedenbouwkundig voorschrift om de vergunning te weigeren. De kritiek van de verzoekende partij op de overige weigeringsmotieven in de bestreden beslissing, los van de vraag of de kritiek kan beschouwd worden als een ontvankelijk middel, betreft kritiek op overtollige motieven die niet tot de vernietiging kan leiden van de bestreden beslissing. Er bestaat derhalve geen noodzaak tot onderzoek van de argumentatie van de verzoekende partij die betrekking heeft op de hiervoor aangehaalde motieven (1), (2), (4) en (5).

De conclusie van het voorgaande is dat het beroep van de verzoekende partij geen ontvankelijk middel bevat tegen een draagkrachtig weigeringsmotief.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 mei 2008 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ